

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Ionaș Gheorghe cu inculpatul, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui,

*Arman Mihail xxxxx, născut la xxxxxx, domiciliat
în or. xxxxx, str. xxxxxxxx*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 28.04.2016-09.01.2018;

instanța de apel: 26.03.2018-11.06.2018;

instanța de recurs ordinar: 03.10.2018-11.12.2018;

instanța de apel: 04.02.2019- 03.10.2019;

instanța de recurs ordinar: 22.01.2020-09.02.2021

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 ianuarie 2018, Arman Mihail învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, a fost achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul S.R.L. "Agrocom Oil", a fost respinsă, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Arman Mihail, este învinuit prin rechizitoriu de faptul că, în perioada lunii februarie 2014, acționând cu intenție directă în vederea cauzării de daune materiale proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere în proporții deosebit de mari, sub pretextul desfășurării unei activități economice comune, privind comercializarea produselor petroliere, s-a prezentat la sediul întreprinderii S.R.L. „Agrocom Oil”, cod fiscal 101460000624, amplasat în mun. Chișinău, str. Albișoara 84/6, unde declarându-se drept proprietar al S.R.L. "Beruf Auto", c.f. 1003600052131, cu sediul în mun. Chișinău, str. Tighina 49, bir. 3, of. 23, întreprindere care avea ca gen de activitate importul și

comercializarea cu amănuntul a produselor petroliere, i-a propus lui Călăraș Ghenadie, fondator al întreprinderii în cauză, spre vânzare produse petroliere în asortiment.

În scopul realizării intențiilor sale, Arman Mihail gestionând în realitate activitatea S.R.L. „Beruf Auto”, i-a indicat lui Ciobanu Mihail, care la 12 noiembrie 2013 acceptând rugămintea lui Arman Mihail, și-a dat acordul să fie desemnat formal în funcția de administrator al S.R.L. "Beruf Auto", să semneze contractele nr. 1 din 05 februarie 2014, nr. 2 din 07 februarie 2014 și nr. 3 din 12 februarie 2014, privind livrarea produselor petroliere către întreprinderea S.R.L. „Agrocom Oil”, pentru care cumpărătorul a transferat mijloace bănești în contul întreprinderii S.R.L. "Beruf Auto", în sumă totală de 7 106 958,40 lei.

Ulterior, la 12 decembrie 2014, Arman Mihail a preluat personal conducerea întreprinderii, fiind desemnat administrator al S.R.L. "Beruf Auto", iar la 21 mai 2015 și unic asociat al întreprinderii în cauză, însă fără a lua în considerație faptul că în conformitate cu Actul din 18 decembrie 2015, privind rezultatele inspectării financiare tematice a activității economico - financiare în perioada anilor 2014- 2015, S.R.L. "Beruf Auto" dispunea de mijloace fixe, mărfuri și materiale în sumă totală de 33 353 080,70 lei, nu a livrat intenționat toată cantitatea de produse petroliere în contul sumei de bani primite de la S.R.L. "Agrocom Oil", folosind aceste mijloace financiare în scopurile întreprinderii, cauzând astfel S.R.L. „Agrocom Oil” un prejudiciu material în sumă de 1 517 012,40 (un milion cinci sute șaptesprezece mii doisprezece, 40) lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul principal, Plugaru Victor care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Arman Mihail să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute în art. 196 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a invocat că:

- constatările instanței de judecată sunt formulate în temeiul unor presupuneri, deoarece probele acumulate în cadrul urmăririi penale, cât și la judecarea cauzei penale în fond, au stabilit cu certitudine prezența în acțiunile lui Arman Mihail a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(4) Cod penal;

- martorul Călăraș Ghenadie a declarat că, relațiile dintre el și Arman Mihail de la bun început au avut niște schițe bine gândite de escrocherie,

deoarece de la alți oameni a mai auzit că nu sunt ei primii, în astfel de condiții puși de către acești oameni și această firmă, care chipurile activează legal. Din start livrează o informație că sunt de bună credință, puțin de la început respectă condițiile contractului, dar mai pe urmă nu mai execută obligațiunilor asumate. În urma acțiunilor inculpatului, întreprinderii SRL "Agrocom Oil" i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în proporții deosebit de mari. De asemenea, Calaraș Ghenadie a mai declarat instanței și faptul că, mijloacele financiare introduse în fondul statutar al SRL "Agrocom Oil" au fost ale lui personale, iar feciorul lui Arman Mihail, Alexandru, a fost inclus în fondatorii întreprinderii la insistența inculpatului, iar de facto nu a participat cu careva mijloace;

- fiind audiat în calitate de inculpat, Arman Mihail a declarat că, la momentul inițierii colaborării cu „Agrocom Oil” SRL în calitate de administrator al SRL „Beruf Auto”, la inițiativa sa, a fost desemnat finul de cununie a feciorului său, Ciobanu Mihail, care de asemenea la indicația sa, a semnat un șir de acte privind relațiile comerciale cu SRL "Agrocom Oil", cum ar fi actele de modificare a administratorului, care au fost semnate de către el personal la Camera înregistrării de Stat, împreună cu Cobîlaș Alexandra, (care este soacra lui Arman Mihail) și care avea la acel moment calitate de fondator al „Beruf Auto” SRL, cererea de modificare și alte acte la CÎS, precum și contractele cu SRL „Agrocom Oil” conform cărora „Beruf Auto” trebuie să livreze la produse petroliere, iar aceasta din urmă să ajute întreprinderea financiar. La fel, acesta a recunoscut și faptul că, deși Ciobanu Mihail a fost desemnat în calitate de administrator al SRL „Beruf Auto”, de facto, întreprinderea era condusă de către dânsul;

- deși în instanța de judecată Arman Mihail a declarat că, poate și v-a prezenta dovezi privind proveniența mijloacele financiare introduse în fondul statutar al SRL „Agrocom Oil” de către feciorul său, Alexandru, așa și nu a prezentat, fapt care confirmă încă odată, cele declarate de către Calaraș Ghenadie;

- faptul că Arman Mihail a întreprins mai multe acțiuni privind înlăturarea personală a sa de la administrarea oficială a SRL "Beruf Auto", pe perioada relațiilor comerciale cu SRL "Agrocom Oil", iar ulterior după primirea mijloacelor financiare de către SRL „Beruf Auto” de la SRL "Agrocom Oil" și-a redobândit calitatea de administrator și fondator majoritar al întreprinderii este probat de către actele ridicate și anexate la materialele cauzei penale și examinate în ședința de judecată;

- Arman Mihail a fost pus sub învinuire de comiterea infracțiunii de cauzare de pagube materiale, prin înșelăciune și abuz de încredere, la comiterea căreia, conform explicațiilor și tălmăcirilor oferite de autorii

comentariului la dreptul penal, este specifică folosirea temporară ilegală gratuită a averii proprietarului sau eschivarea de la actul de transmitere proprietarului a averii care i se cuvine după lege, circumstanțe în totalmente prezente și în cauza dată.

3.1 Împotriva sentinței a declarat apel și reprezentantul SRL „Agrocom Oil”, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Arman Mihail să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute în art. 196 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea cerințelor invocate apelantul a indicat că:

- inculpatul l-a convins pe Calaraș Ghenadie să înceapă o afacere comună în domeniul comercializării produselor petroliere prin fondarea întreprinderii „Agrocomoil” SRL, dar a tăinuit faptul că tot bunul întreprinderii „Beruf Auto” SRL care și trebuia să comercializeze produse petroliere pe piața internă, a fost ipotecată în scopul garantării rambursării creditelor bancare, care au depășit suma de 1 500 000 euro. Prin urmare, în toată perioada colaborării „Agrocom Oil” SRL și „Beruf-Auto” SRL proprietarul ultimului, Arman Mihail a folosit mijloacele bănești, primite de la vânzarea produselor petroliere;

- toate mijloacele bănești care au format capitalul social „Agrocom Oil” SRL la momentul înregistrării în mărime de 8 000 000 lei aparțin numai lui Calaraș Ghenadie, necâtând la faptul că în actele de constituire au fost indicate două persoane ca asociați cu 50% cotă-parte pentru fiecare. La ședință a fost stabilit cu certitudine că fiul inculpatului în momentul fondării întreprinderii „Agrocom Oil” SRL nu a avut suma necesară în mărime de 4 000 0000 lei ca aport la formarea capitalului social, inculpatul nu a putut să prezinte nici o dovadă a existenței banilor;

- inculpatul fiind persoană care de facto gestionează întreprinderea „Beruf Auto” SRL, în scopul tăinuirii acțiunilor sale ilegale, încerca să nu participe formal în calitate de reprezentant al „Beruf Auto” SRL în relațiile juridice cu alte persoane fizice și juridice. Așadar, ca fondatori „Beruf Auto” SRL figurează mama soției lui - Cobîlaș Alexandra, dar în calitate de administrator a fost numit prietenul fiului său - Ceban Mihail, astfel inculpatul a vrut să se eschiveze de la responsabilitatea pentru acțiunile ilegale. Faptul menționat este demonstrat și prin expertiza grafoscopică, care a stabilit că semnătura din numele lui Ceban Mihail pe Acordul privind modul și termenele achitării datoriei dintre „Agrocom Oil” SRL și „Beruf Auto” SRL nu aparține administratorului debitorului Ceban Mihail, dar inculpatului, ceea ce demonstrează acțiunile ilegale a acestuia;

- cu privire la valoarea acțiunii civile, ea este stabilită prin actele prezentate și anume, prin Tabel definitiv al creanțelor creditorilor în cauza privind insolabilitatea „Beruf Auto” SRL, lichidatorul a validat suma de 902 012,4 lei, în loc de 1 542 312,9 lei cerute. Nefiind de acord, „Agrocom Oil” SRL a depus contestație și prin încheierea Curții de Apel din 15.06.2016, instanța a admis contestația și s-a validat creanța în suma de 740 300 lei, care constituie diferența dintre suma solicitată 1 542 312,90 și suma validată de lichidator de 902 012,40 lei. Așadar, la momentul actual prejudiciul material comis de „Beruf Auto” SRL în mărime totală de 1 542 312,90 este constatat prin acte judecătorești irevocabile. În asemenea circumstanțe, conform art. 123 Cod de procedură penală, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanța de drept comun sau în instanța specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2018 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

4.1. Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit just starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, ajungând corect la concluzia privind nevinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute la 196 alin. (4) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Împrejurările ce determină necesitatea achitării lui Arman Mihail au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și partea apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel, analizând probele prezentate de către partea acuzării a constatat că, prin rechizitoriu Arman Mihail se învinuiește că în perioada lunii februarie 2014, acționând cu intenție directă în vederea cauzării de daune materiale proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere în proporții deosebit de mari, sub pretextul desfășurării unei activități economice comune, privind comercializarea produselor petroliere, s-a prezentat la sediul întreprinderii S.R.L. "Agrocom Oil", cod fiscal 101460000624, amplasat în mun. Chișinău, str. Albișoara 84/6, unde declarându-se drept proprietar al S.R.L. "Beruf Auto", cod fiscal 1003600052131, cu sediul în mun. Chișinău, str. Tighina 49, bir. 3, of. 23,

întreprindere care avea ca gen de activitate importul și comercializarea cu amănuntul a produselor petroliere, i-a propus lui Ghenadie Calaraș, fondator al întreprinderii în cauză, spre vânzare produse petroliere în asortiment.

În scopul realizării intențiilor sale, Arman Mihail gestionând în realitate activitatea S.R.L. "Beruf Auto" i-a indicat lui Ciobanu Mihail, care la 12.11.2013 acceptând rugămintea lui Arman Mihail și-a dat acordul să fie desemnat formal în funcția de administrator al S.R.L. "Beruf Auto", să semneze contractele nr. 1 din 05.02.2014, nr. 2 din 07.02.2014 și nr. 3 din 12.02.2014, privind livrarea produselor petroliere către întreprinderea S.R.L. "Agrocom Oil", pentru care cumpărătorul a transferat mijloace bănești în contul întreprinderii S.R.L. "Beruf Auto", în sumă totală de 7 106 958,40 lei.

Ulterior, la 12 decembrie 2014, Arman Mihail a preluat personal conducerea întreprinderii, fiind desemnat administrator al S.R.L. "Beruf Auto", iar la 21.05.2015 și unic asociat al întreprinderii în cauză, însă fără a lua în considerație faptul că în conformitate cu Actul din 18 decembrie 2015, privind rezultatele inspectării financiare tematice a activității economico - financiare în perioada anilor 2014- 2015, S.R.L. "Beruf Auto" dispunea de mijloace fixe, mărfuri și materiale în sumă totală de 33 353080,70 lei, nu a livrat intenționat toată cantitatea de produse petroliere în contul sumei de bani primite de la S.R.L. "Agrocom Oil", folosind aceste mijloace financiare în scopurile întreprinderii, cauzând astfel S.R.L. "Agrocom Oil" un prejudiciu material în sumă de 1 517 012,40 (un milion cinci sute șaptesprezece mii doisprezece, 40) lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Cu referire la motivele invocate de acuzatorul de stat și reprezentantul SRL „Agrocom Oil”, precum că prima instanță a pronunțat o sentință ilegală și neobiectivă de achitare a inculpatului și că acesta urma să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, instanța de apel a reținut că, prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate în partea achitării inculpatului.

Instanța de apel a considerat că afirmațiile părții acuzării reprezintă opinia subiectivă a apelanților, or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul achitării inculpatului de învinuire a infracțiunii încriminate, luând în considerație probele prezentate de către procuror și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, care au fost apreciate potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al admisibilității, pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de

drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la necesitatea achitării inculpatului pe motiv că nu s-a demonstrat existența faptei infracțiunii, deoarece nu au fost prezentate probe verosimile în acest sens.

Se subliniază că, în cazul infracțiunii de cauzare a daunei proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere, scopul cauzării daunei urmează să persiste încă de la momentul recepționării mijloacelor bănești, pe când la caz, scopul lui Arman Mihail nu a fost probat, or, SRL „Beruf Auto” în urma primirii sumei de 7 106 958,40 lei de la SRL „Agrocom Oil”, a livrat cumpărătorului produse petroliere în sumă de 5 589 946 lei, iar suma restantă a constituit 1 517 012,4 (un milion cinci sute șaptesprezece mii doisprezece) lei, iar restul datoriei putea fi revendicat din patrimoniul societății care la momentul aplicării sechestrului la cererea SRL „Agrocom Oil”, constituia conform actul privind inspectarea financiară tematică a activității economico - financiare a S.R.L. "Beruf Auto", pentru perioada 01.01.2014-31.10.2015, s-a stabilit cert că în această perioadă S.R.L. "Beruf Auto" dispunea de mijloace fixe, mărfuri, materiale în sumă de 33 353 080, 70 lei, iar datoria față de S.R.L. "Agrocom Oil" constituia 1 517 012,40 (un milion cinci sute șaptesprezece mii doisprezece, 40) lei (f.d. 34-41, vol. III), însă din cauză că au fost sechestrate nu au fost achitate.

Astfel, la momentul respectiv patrimoniul societății SRL „Beruf Auto” era de aproximativ de 30 ori mai mare decât datoria pe care o avea față de SRL „Agrocom Oil”.

În aceeași ordine de idei, existența unor relații civile dintre SRL „Beruf Auto” și SRL „Agrocom Oil” și valorificarea pretențiilor în ordine civilă de către SRL „Agrocom Oil” se confirmă și prin depunerea de către aceasta la 22.07.2014 a unei acțiuni civile în instanța de judecată privind încasarea de la SRL „Beruf Auto” în beneficiul SRL „Agrocom Oil” a datoriei în mărime de 2 131 185,97 lei și penalități în mărime de 575 420,22 lei care rezultă din relațiile civile între părți în baza contractelor de vânzare-cumpărare a produselor petroliere (f.d. 154-155, vol. II). Tot aceste contracte sunt anexate și la cauza penală dată ca probe în confirmarea cauzării de daune.

Astfel, la 01.08.2014 a fost emisă încheierea Judecătorei Centru, prin care s-a aplicat sechestrul asupra sumelor bănești de pe orice cont bancar sau bunuri mobile și imobile ce aparțin SRL „Beruf Auto” (f.d. 47, vol. II), în valoarea acțiunii, ce nu poate depăși 2 706 606, 19 lei. În aceeași consecutivitate de idei, se atestă că la 15.01.2015 a fost întocmit procesul-verbal de sechestrul de către executorul judecătoresc Doroftei Igor (f.d. 49, vol. II), prin care s-a aplicat sechestrul asupra bunurilor ce aparțin SRL „Beruf Auto”, în valoare de 2 706 606, 19 lei.

Reieșind din aspectele enunțate, instanța de apel a reținut cu certitudine că existența contractelor de vânzare-cumpărare, acordului privind stabilirea ordinii și termenului de achitare a datoriilor SRL „Beruf Auto” și SRL „Agrocom Oil” reflectă indubitabil existența unui drept cu caracter civil, iar actele indicate supra anexate ca probe în cauza penală, garantează în mod real dreptul părții vătămate de a pretinde despăgubiri, formulând o acțiune civilă într-o instanță civilă de drept comun în baza normelor dreptului civil, fapt care a și avut loc.

În acest context, instanța de apel a accentuat că în cadrul acțiunii civile înaintate de către SRL „Agrocom Oil” cu privire la încasarea de la SRL „Beruf Auto” (f.d. 28, vol. I) a sumei de 2 131 185, 97 lei, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15.06.2016 a fost validată creanța SRL „Agrocom-Oil” în sumă de 740 300 lei, ca creanță chirografică de rangul V, iar suma de 902 012,4 lei a fost validată de către lichidatorul Botnari Andrei prin tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorial.

Astfel, suma de 1 517 012,4 (un milion cinci sute șaptesprezece mii doisprezece) lei inclusă în învinuirea înaintată inculpatului ca cauzare de daune materiale a fost deja încasată în ordine civilă de la SRL „Beruf Auto” în folosul SRL „Agrocom Oil”, existând în acest caz o hotărâre judecătorească cu puterea și valoarea lucrului judecat.

În consecință, instanța de apel a considerat ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond, potrivit căreia din conținutul probelor examinate nemijlocit în instanța de judecată nu rezultă că Arman Mihail ar fi întreprins careva acțiuni de înșelăciune și abuz de încredere asupra S.R.L. "Agrocom Oil" sau asupra reprezentantului acesteia, iar datoria S.R.L. "Beruf Auto față de S.R.L. "Agrocom Oil" a apărut în urma încheierii benevole de către reprezentanții persoanelor juridice a contractelor de vânzare-cumpărare a produselor petroliere din 05.02.2014, 07.02.2014 și 12.02.2014.

Totodată, s-a subliniat că în baza acestor contracte, SRL „Beruf Auto” și-a realizat parțial angajamentele asumate, livrând produse petroliere în sumă de 5 589 946 lei. Însuși acțiunea de livrare a produselor petroliere într-un volum semnificativ combate versiunea acuzatorului de stat precum că ar fi existat intenția lui Arman Mihail de a cauza daune materiale prin abuz de încredere și înșelăciune.

Instanța de apel a reținut că, prin Actul privind inspectarea financiară tematică a activității economico - financiare a S.R.L. "Beruf Auto", se confirmă cu certitudine faptul că în perioada 01.01.2014-31.10.2015, S.R.L. "Beruf Auto" dispunea de mijloace fixe, mărfuri, materiale în sumă de 33 353 080, 70 lei, iar datoria față de S.R.L. "Agrocom Oil" constituia 1 517 012,40 (un milion cinci sute șaptesprezece mii doisprezece, 40) lei (f.d. 34-41, vol.

III), iar în aceste circumstanțe se confirmă faptul că S.R.L. "Beruf Auto" avea mijloace fixe, mărfuri, bunuri materiale în sumă de 33 353 080, 70 lei, din care putea să fie stinsă datoria de 1 517 012,40 lei față de S.R.L.

„Agrocom Oil”, însă din cauză că la cererea S.R.L. "Agrocom Oil" depusă în ordine civilă a fost aplicate sechestrul pe conturile bancare și bunurile materiale S.R.L. „Beruf Auto” a fost în imposibilitate de a activa și de a stinge restul datoriei.

Astfel, în opinia instanței, este combătută învinuirea adusă precum că inculpatul era de rea credință, că a avut intenția de a cauza daune materiale proprietarului - S.R.L. "Agrocom Oil" și că S.R.L. "Beruf Auto" ar fi fost în imposibilitate de a întoarce datoria.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că în speță este prezent un raport cu caracter strict civil, după cum s-a enunțat *supra*, fiind constatat un raport civil între două persoane juridice, confirmat prin contractele menționate anterior. Mai mult decât atât, părțile contractante au stabilit ordinea și termenul de achitare al datoriilor, iar ulterior, suma datorată de 1 517 012,4 a fost încasată prin hotărârea unei instanțe civile.

Intervenția legii penale la caz este nejustificată odată ce s-a constatat că restabilirea drepturilor lezate a părții vătămate prin mijloacele justiției civile, se face posibilă, deoarece făptuitorul la apariția raporturilor dintre dânsul și partea vătămată, nu urmărea scopul de cupiditate, ci dimpotrivă, intenționa să-și realizeze obligațiile asumate cu bună-credință, fapt pe care Arman Mihail l-a și făcut parțial.

Dat fiind faptul că, la caz nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, dar totodată și faptul că suma de 1 517 012,4 (un milion cinci sute șaptesprezece mii doisprezece) lei inclusă în învinuirea înaintată inculpatului a fost deja încasată în ordine civilă de la SRL „Beruf Auto” în folosul SRL „Agrocom Oil”, existând în acest caz o hotărâre judecătorească cu puterea și valoarea lucrului judecat, instanța de apel a conchis că prima instanță în mod just a respins acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul S.R.L. "Agrocom Oil".

5. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău – Scutelnic Cătălin, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece în baza probelor acumulate la judecarea cauzei penale și anume, prin declarațiile martorului Calaraș Ghenadie și materialele cauzei, s-a stabilit că, Arman Mihail a comis prin înșelăciune și abuz de încredere cauzarea de daune materiale proprietarului în proporții deosebit de mari, fără scop de însușire, or, faptul abuzului de

încredere în cazul dat a fost constatat de la bun început, deoarece Arman Mihail a contat din start pe relațiile speciale de încredere cu Calaraș Ghenadie în scopul însușirii ilegale a profiturilor materiale sau bănești, iar stabilind relații de muncă cu vinovatul și punându-i la dispoziție averea sa, proprietarul are încredere în el, dar vinovatul își însușește veniturile căpătate din exploatarea averii proprietarului.

5.1. Recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel a depus și reprezentantul SRL "Agrocom Oil", Didușenco Ruslan, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Arman Mihail să fie recunoscut vinovat în baza art. 196 alin. (4) Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsa în quantumul solicitat de procuror, cu admiterea acțiunii civile. Recurentul și-a motivat cerințele invocând că:

- instanțele de judecată și-au motivat concluzia de achitare, constatând existența raporturilor civile între SRL "Beruf Auto" și SRL "Agrocom Oil", făcând trimitere la actele juridice și hotărârile judecătorești, însă cu toate acestea, nu s-a ținut cont de faptul că, infracțiunea săvârșită de inculpat implică și latura civilă, astfel încât existența unor acte juridice încheiate între societățile nominalizate nu exclude întrunirea în acțiunile lui a elementelor constitutive ale infracțiunii respective;

- însăși declarațiile inculpatului sunt relevante în vederea constatării că el a acționat cu prilejul și sub acoperirea SRL "Beruf Auto", ce au și constituit înșelăciunea realizată, schema pusă în aplicare de către Arman Mihail, ce a și cauzat părții vătămate daune materiale în proporții deosebit de mari, fiind realizată prin abuz de încredere, sub pretextul dispunerii de către SRL "Beruf Auto" a surselor financiare suficiente pentru restituirea mijloacelor bănești;

- instanțele de judecată au omis să se expună și asupra declarațiilor martorului Calaraș Ghenadie, care a indicat că deși a încercat să soluționeze amiabil problema iscată, inclusiv cu inculpatul semnând acordul din 29.04.2014, acesta din urmă s-a ascuns și nu a dorit restituirea mijloacelor bănești sau produselor petroliere pentru care s-au achitat bani.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 decembrie 2018 au fost admise recursurile declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău – Scutelnic Cătălin și de reprezentantul părții vătămate SRL „Agrocom Oil”, Didușenco Ruslan, casată total decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare.

6.1 Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a remarcat că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile legale și cele jurisprudențiale la judecarea cauzei penale și la adoptarea soluției sale.

Continuând ideea expusă, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel la adoptarea soluției expuse pe larg în pct. 4.1. al prezentei decizii, nu a respectat întocmai prevederile legale enunțate supra, interpretându-le eronat.

Instanța de recurs a considerat că soluția instanței de apel privind menținerea achitării inculpatului este prematură și afectată de eroarea de drept prescrisă în pct. 6) alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală și anume că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Prin urmare, instanța de recurs a menționat că, în cazul respingerii apelurilor procurorului și a reprezentantului părții vătămate, partea descriptivă a deciziei urma să cuprindă analiza și verificarea probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi re apreciate, admise ori respinse ca probe.

În acest context, Colegiul penal lărgit a evidențiat prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, a remarcat faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de Codul de procedură penală și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute.

Sub acest aspect instanța de recurs ordinar a notat că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Subsidiar, instanța de recurs ordinar a observat că, instanța de apel și-a motivat soluția de menținere a achitării prin faptul că, în speță este prezent un raport cu caracter civil între două persoane juridice și anume, SRL „Agrocom Oil” și SRL „Beruf Auto” și că suma datorată de 1 517 012,4 lei a fost încasată prin hotărârea unei instanțe civile.

În cazul dat, a fost menționat că, potrivit materialelor cauzei, o astfel de hotărâre definitivă în privința celor două persoane juridice de încasare a unei datorii lipsește, cu atât mai mult, că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2014, a fost admisă cererea debitorului SRL „Beruf Auto” privind inițierea procesului de insolvență.

De asemenea, a fost remarcat că instanța de apel în ședința de judecată din 31 mai 2018, a cercetat probele scrise (f.d. 194-196, vol. IV), iar în partea descriptivă a deciziei a enumerat doar o parte din ele, or, decizia trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea, să indice din ce motive ele urmează a fi apreciate ori respinse ca probe.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchisă că, nemotivarea clară și concisă a soluției pronunțate de către instanța de apel reprezintă prin sine neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel, ce se consideră eroare de drept și este temei pentru recurs.

Subsecvent, Colegiu penal lărgit a susținut că, deși instanța de apel a menținut hotărârea primei instanțe, după soluția de achitare, în prezența apelurilor declarate de acuzator și reprezentantul părții vătămate prin care se solicită condamnarea, urma să examineze cauza conform regulilor generale cu audierea tuturor participanților la proces, verificarea și cercetarea minuțioasă a probelor prezentate întru acuzarea inculpatului, cu atât mai mult că, acest aspect a fost solicitat în ședința de judecată la 03.05.2018 de către procuror (f.d. 181, vol. IV).

Astfel, Colegiul penal lărgit a menționat că, eroarea comisă de către instanța de apel nu poate fi corectată în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității hotărârii, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legale.

Coroborând considerentele expuse în speța de referință, instanța de recurs a subliniat că, decizia instanței de apel urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată. În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată, inclusiv să se expună asupra tuturor motivelor apelurilor, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărâre întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417-418 Cod de procedură penală.

7. Rejudecând cauza, Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău prin decizia sa din 03 octombrie 2019 a admis apelul declarat de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul principal, Plugaru Victor, casată sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Arman Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute în art. 196 alin. (4) Cod penal, și condamnat

în baza acestei Legi la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

La fel, s-a încasat din contul lui Arman Mihail în beneficiul SRL „Agrocom Oil”, prejudiciul material provocat prin comiterea infracțiunii, în mărime de 1 517 012,40 (un milion cinci sute șaptesprezece mii douăsprezece) lei și (patruzeci) bani.

8. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, prima instanță a încălcat prevederile art. 101 alin.(1), 384 alin.(3), 385 alin.(1) pct. 1-4), 394 alin.(1) pct. 1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, prima instanță nu a indicat în sentință și nu a dat apreciere probelor acuzării ce ține de învinuirea adusă inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal.

Astfel, prima instanță și-a motivat soluția de achitare pronunțată în privința inculpatului Arman Mihail prin faptul că, în speță este prezent un raport juridic cu caracter civil între două persoane juridice și anume, SRL „Agrocom Oil” și SRL „Beruf Auto”, ordine în care suma datorată de 1 517 012,4 lei a fost încasată prin hotărârea unei instanțe civile.

În acest context, instanța de apel, a menționat că, intervenția legii penale la caz este justificată, or, sunt neîntemeiate concluziile primei instanțe cu privire la faptul că relațiile dintre SRL „Beruf Auto” și SRL „Agrocom Oil” sunt de natură civilă, fiind constatat faptul că restabilirea drepturilor lezate a părții vătămate prin mijloacele justiției civile, se face imposibilă, deoarece făptuitorul la apariția raporturilor juridice dintre dânsul și partea vătămată, urmărea scopul de cupiditate și nu avea intenția și nici nu putea să-și onoreze angajamentul asumat, iar banii i-a însușit el, ca persoană fizică.

În opinia instanței de apel, prima instanță nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Subsidiar, cu referire la probatoriul administrat în prezenta cauză penală, instanța de apel a notat că, prima instanță a respins în totalmente probele acuzării, prin care cu certitudine se confirmă comiterea faptei prejudiciabile prevăzute de legea penală și vinovăția inculpatului Arman Mihail, greșit a ajuns la concluzia de achitare a inculpatului din motiv că nu s-a constata existența faptei infracțiunii.

Astfel, în baza contractelor de vânzare-cumpărare a produselor petroliere din data de 05 februarie 2014, 07.02.2014, reprezentantul SRL „Agrocom Oil” a transferat în contul SRL „Beruf Auto” suma de 7 106 958,40

lei, iar reprezentanții SRL „Beruf Auto” au livrat produse petroliere în sumă de 5 589 946 lei realizându-și parțial angajamentele asumate, deducându-se dauna materială cauzată SRL „Agrocom Oil” în mărime de 1 517 012, 40 lei.

Probele prezentate de partea acuzării confirmă cu certitudine comiterea faptelor prejudiciabile incriminate de către Arman Mihail și anume: extrasului din registrul persoanelor juridice nr. xxxxx din xxxxx, deciziei privind înregistrarea modificărilor în Registrul persoanelor juridice din 12.12.2014, extrasului din Registrul persoanelor juridice nr. xxxxx din 21.05.2015, deciziei privind înregistrarea modificărilor în Registrul persoanelor juridice din 21 mai 2015, contractul nr. 2 de vânzare cumpărare din 07.02.2014 încheiat între SRL „Agrocom Oil” și SRL „Beruf Auto”, anexa la contractul nr. 2 de vânzare cumpărare din 07 februarie 2014, contractul nr. 3 de vânzare cumpărare din 12 februarie 2014 încheiat între SRL „Agrocom Oil” SRL „Beruf Auto”, anexa la contractul nr. 3 de vânzare cumpărare din 12 februarie 2014, actul de verificare între SRL „Agrocom Oil” și SRL „Beruf Auto” din data de 31 ianuarie 2015, procesul verbal de ridicare de la reprezentantul SRL „Agrocom Oil” a acordului privind stabilirea ordinii și termenului de achitare a datoriei din 29 aprilie 2014, Acordul privind stabilirea ordinii și termenului de achitare a datoriei din 29 aprilie 2014, Raportul de expertiză garfoscopică nr. xxxxx din xxxxxxxx, Actul privind inspectarea financiară tematică a activității economico - financiare a SRL „Beruf Auto”, pentru perioada 01 ianuarie 2014-31 octombrie 2015.

Continuând ideea expusă, prin prisma art. 61, 75, 76, 77 Cod penal, instanța de apel a conchis că, reieșind din circumstanțele cauzei, ținând cont de faptul că, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, luând în considerație că inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior nu este judecat, nu și-a recunoscut vina, nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, circumstanțe atenuante sau agravante nu sau stabilit, Colegiul Penal consideră, că corectarea și reeducarea inculpatului Arman Mihail este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, prin stabilirea în privința acestuia a unei pedepse privative de libertate în limitele prevăzute de sancțiunea art. 196 alin. (4) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de către SRL „Agrocom Oil” împotriva lui Arman Mihail, instanța de apel a statuat că, vina în comiterea infracțiunii de cauzare de daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere în privința SRL „Agrocom Oil” de către Arman Mihail a fost

demonstrată cu certitudine. În această ordine de idei, s-a constatat că părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu în mărime de 1 517 012,4 lei. Partea vătămată SRL „Agrocom Oil” a înaintat pretenții civile în cadrul procesului penal față de inculpatul Arman Mihail. Dat fiind faptul că părții vătămate urmează a-i fi recuperat prejudiciul material cauzat, inculpatul recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii, este persoană responsabilă de recuperarea prejudiciului cauzat.

9. Avocatul Ionaș Gheorghe cu inculpatul Arman Mihail au declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 8 Cod de procedură penală precum și art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, solicitând casarea deciziei instanței de apel din 03 octombrie 2020 cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea cerințelor sale, recurenții au invocat că:

- instanța de apel în decizia sa nu a dat o apreciere cuvenită a probelor administrate, nu și-a motivat decizia suficient, astfel fiind adoptată o hotărâre de condamnare doar în baza indicării anumitor probe ale părții acuzării enunțate în rechizitoriu;

- în acțiunile inculpatului nu se conțin elementele laturii obiective și subiective ale infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, or, în speță cu certitudine a fost constatată existența a unor raporturi juridice civile;

- existența unor relații civile dintre SRL „Beruf Auto” și SRL „Agrocom Oil”, precum și valorificarea pretențiilor în ordine civilă de către SRL „Agrocom Oil” se confirmă și prin depunerea acțiunii civile în instanța de judecată la data de 22 iulie 2014 (vol. 2 f.d. 47), urmare a căreia au fost aplicate sechestre pe bunurile SRL „Beruf Auto” în valoare de 2 706 606,19 lei;

- la capitolul acțiunii civile înaintate de către SRL „Agrocom Oil” cu privire la încasarea de la SRL „Beruf Auto” a sumei de 2 131 185, 97 lei urmează a fi menționat faptul că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016 a fost validată creanța SRL „Agrocom Oil” în sumă de 740 300, ca creanță chirografică de gradul V, iar suma de 902 012, 4 lei a fost validată de către lichidatorul Botnari Andrei prin tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitoral.

Astfel, suma de 1 517 012,4 inclusă în învinuirea lui Arman Mihail a fost deja încasată în ordine civilă de la SRL „Beruf Auto” în folosul SRL „Agrocom Oil”, existând în acest sens o hotărâre judecătorească cu privire la puterea și valoarea lucrului judecat, ordine în care admiterea acțiunii civile în prezenta cauza penală va constitui o încasare dublă a unei sume bănești;

- din conținutul sentinței instanței de fond reiese că presupusa faptă infracțională a avut loc în perioada lunii februarie 2014. În acest context, urmează a fi menționat că infracțiunea prevăzută la art. 196 alin. (4) Cod penal, este o infracțiune mai puțin gravă, context în care până la adoptarea deciziei definitive a instanței de apel din 03 octombrie 2019 a trecut o perioadă de 5 ani și 8 luni. Astfel, instanța de apel în mod ilegal i-a stabilit inculpatului Arman Mihail o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

10. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat, considerând corecte constatările instanței de apel.

11. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursuri ordinare în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit mai menționează că recurentul, drept temeuri pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, și anume sub aspectul că: *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, Colegiul penal lărgit reține că în speță este incident temeiul de recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal notează că potrivit prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

Alin. (2) al aceluiași articol, stipulează că, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Procesul penal, potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Alin. (3) al aceluiași articol stabilește că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Reieșind din aceste prevederi legale, care sunt principii unanim recunoscute, inclusiv de tratatele internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte, jurisprudența națională a stabilit o practică judiciară potrivit căreia vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul, când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit reține și prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, care stabilesc că, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Colegiul penal lărgit notează că, din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că prima instanță a dat apreciere obiectivă cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinat în ședința de judecată a primei instanțe, descrise și în sentință, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, și corect a adoptat soluția de achitare a lui Arman Mihail de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, reieșind din învinuirea înaintată.

Astfel, se atestă că prima instanță, analizând probele prezentate de partea acuzării, a stabilit veridic că învinuirea adusă inculpatului Arman Mihail în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, nu s-a confirmat prin cumulul de probe administrat de partea acuzării, menționând just că probele administrate nu demonstrează că Arman Mihail ar fi întreprins careva acțiuni de înșelăciune și abuz de încredere asupra SRL „Agrocom Oil” sau asupra reprezentantului acesteia, iar datoria SRL „Beruf Auto” față de SRL „Agrocom Oil” a apărut în urma încheierii benevole de către reprezentanții persoanelor juridice a contractelor de vânzare – cumpărare a produselor petroliere din data de 05 februarie 2014, 07 februarie 2014, și 12 februarie 2014. În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă că prima instanță corect a interpretat aceste dubii în favoarea inculpatului, cu respectarea art. 8 alin. (3), 24 Cod de procedură penală.

Colegiul penal consideră că, instanța de apel, examinând apelul declarat de către procuror nejustificat a conchis că, probele prezentate de acuzare demonstrează vinovăția inculpatului Arman Mihail în comiterea faptei imputate, or, instanța de fond și-a motivat și argumentat concluziile, acestea ne fiind combătute prin probe ce-ar permite constatarea incontestabilă a existenței faptei prejudiciabile în acțiunile lui Arman Mihail or, instanța de apel a pus la baza condamnării aceleași probe, ne fiind examinate probe noi, eventual prezentate de către acuzatorul de stat, fapt care contrazice și practicii CtEDO.

În urma analizei conținutului deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit notează că la argumentarea soluției, instanța de apel a apreciat

unilateral probele administrate la dosar, fără a înlătura presupunerile ce țin de prezența faptei infracțiunii incriminate prin rechizitoriu în acțiunile inculpatului Arman Mihail, fără a aduce argumente plauzibile, și-a bazat soluția de condamnare doar în baza anumitor probe indicate de partea acuzării, fără a examina prezenta cauză penală prin prisma existenței raporturilor juridice civile, condamnând-ul neîntemeiat pe Arman Mihail în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, în lipsa unor probe certe și suficiente pentru a confirma vinovăția și existența faptei infracțiunii incriminate în Rechizitoriu.

În acest context, Colegiul penal lărgit precizează că, sarcina descrierii faptei în rechizitoriu și probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță, și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Or, CtEDO în hotărârea *Capecu vs. Belgia* din 13.01.2005, a constatat că, „în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6§2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării”. Totodată, se subliniază că potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, „*Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii*”.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar nu acceptă motivarea instanței de apel, care în urma analizei efectuate defectuos a materialelor cauzei se atestă a fi una nejustificată.

În acest context, din considerentele expuse *supra*, Colegiul penal lărgit subliniază că acceptă argumentele primei instanțe ce țin de soluția de achitare a inculpatului Arman Mihail de sub învinuirea înaintată descrisă în Rechizitoriu, din motivul lipsei faptei infracțiunii, ce este în corespundere cu cumulul de probe cercetat în ședința de judecată de prima instanță, apreciat just de prima instanță prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descris și analizat amănunțit în sentință, totodată cu expunerea asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, ce denotă cu certitudine că sentința primei instanțe a fost adoptată legal și întemeiat, cu respectarea tuturor cerințelor prevăzute de art. 385 Cod de procedură penală, soluție și motivare a primei instanțe, ce se acceptă și se însușește de instanța de recurs ordinar.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat de avocatul Ionaș Gheorghe cu inculpatul, urmează a fi admis cu casarea totală a deciziei instanței de apel ca fiind neîntemeiată și cu menținerea sentinței primei instanțe, din motiv că apelul a fost greșit admis, în speță confirmându-se temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

12. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Ionaș Gheorghe cu inculpatul, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2019, și menține sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui Arman Mihail xxxxxxxx.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 martie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Cobzac Elena

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală, în cauza penală în privința lui **Arman Mihail xxxxx**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 februarie 2021, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Ionaș Gheorghe cu inculpatul, fiind casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2019, și menținută sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 ianuarie 2018.

2. Am semnat cu respect decizia, dar cu privire la soluția adoptată, îmi exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul ordinar declarat de către avocatul Ionaș Gheorghe cu inculpatul, urma a fi admis, cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2019 și remiterea la rejudecare pe motiv că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția - temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

3. Având în vedere materialele cauzei, consider că decizia instanței de apel este motivată superficial și conține motivări contradictorii. Totodată, sentința primei instanțe la fel nu putea fi menținută.

4. Așadar, din materialele cauzei se atestă faptul, că prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 ianuarie 2018, Arman Mihail învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, a fost achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul S.R.L. „Agrocom Oil”, a fost respinsă, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul Plugaru Victor și reprezentantul SRL „Agrocom Oil”.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2018 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

Ulterior, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 decembrie 2018 au fost admise recursurile declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău – Scutelnic Cătălin și de reprezentantul părții vătămate SRL „Agrocom Oil”, Didușenco Ruslan, casată total decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs ordinar a menționat că instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al

probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Subsidiar, instanța de recurs ordinar a observat că, instanța de apel și-a motivat soluția de menținere a achitării prin faptul că, în speță este prezent un raport cu caracter civil între două persoane juridice și anume, SRL „Agrocom Oil” și SRL „Beruf Auto” și că suma datorată de 1 517 012,4 lei a fost încasată prin hotărârea unei instanțe civile.

Rejudecând cauza, instanța de apel prin decizia sa din 03 octombrie 2019 a admis apelul declarat de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul principal, Plugaru Victor, a casat sentința primei instanțe și a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Arman Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute în art. 196 alin. (4) Cod penal, și condamnat în baza acestei Legi la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

La fel, s-a încasat din contul lui Arman Mihail în beneficiul SRL „Agrocom Oil”, prejudiciul material provocat prin comiterea infracțiunii, în mărime de 1 517 012,40 (un milion cinci sute șaptesprezece mii douăsprezece) lei și (patruzeci) bani.

Din conținutul părții descriptive a deciziei instanței de apel din 03 octombrie 2019, la capitolul stabilirii vinovăției inculpatului, instanța de apel a menționat că prima instanță nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate. La fel, instanța de apel a menționat că prima instanță a încălcat prevederile art. 101 alin. (1), 384 alin. (3), 385 alin. (1) pct. 1-4), 394 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală.

Consider că recursul declarat de avocatul Ionaș Gheorghe cu inculpatul Arman Mihail nu este motivat sub aspectul criticat de recurenți în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar argumentele invocate precum că la caz se constată cu certitudine existența unor raporturi juridice civile între două persoane juridice și anume, SRL „Agrocom Oil” și SRL „Beruf Auto”, nu poate fi reținut pentru achitarea inculpatului Arman Mihail, fără a analiza minuțios învinuirea adusă inculpatului conform rechizitoriului, căruia i se impută, că prin acțiunile sale în calitate de persoană care gestiona SRL „Beruf Auto” a prejudiciat cu 1517012,4 lei SRL „Agrocom Oil”, iar existența unei hotărâri de validare a creanțelor la caz n-a fost analizată în cumul cu alte probe prezentate de ambele părți în proces – atât de acuzare, cât și de apărare.

Consider recursul avocatului întemeiat sub aspectul prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nefondat sub aspectul prevăzut de pct. alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Or, decizia contestată este afectată de insuficiență de motivare, motivarea este contradictorie, or, condamnând inculpatul în baza art.196 alin. (4) Cod penal, instanța de apel constată, că acesta a însușit suma incriminată acestuia ca prejudiciu, depășind astfel limitele învinuirii, totodată, în conținutul acesteia nu se regăsește o analiză minuțioasă a învinuirii înaintate în raport cu probele prezentate și motivarea respingerii unor argumente ale apărării, fapte ce cad sub incidența art.427 alin. (6) Cod de procedură penală și condiționează casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei.

Totodată, nici soluția primei instanțe nu poate fi menținută, or, aceasta la fel este viciată din punct de vedere al motivării contradictorii, reieșind și din constatările instanței de recurs prin sentința din 11 decembrie 2018 în prezenta cauză.

Astfel, nici sentința primei instanțe și nici decizia instanței de apel nu sunt motivate corespunzător, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, probele nu au fost apreciate ci doar trecute în revistă.

Prin urmare, se reține că instanța de apel nu a respectat nici prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce ține de limitele rejudecării cauzei, nu a judecat fondul apelului și a adoptat o soluție nemotivată.

Pentru aceste motive am optat pentru casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe Arman Mihail xxxxxxxx, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Judecător

Cobzac Elena